

Annikki Kumpulainen
Mestariviisauden äärellä 3, s. 386–388
(Kristosofi maaliskuu 1997, s. 74–75)

Toimittajalta

(Kalevalan neuvot verenvuodatuksen lopettamiseksi)

Pohtiessamme ihmiskunnan sotaisuuden syitä ja keinoja verenvuodatuksen lopettamiseksi joudumme toteamaan kerta toisensa jälkeen, että oman sielumme puhdistaminen on avainasemassa. Tutkiessamme tajunnallisten komeroidemme sisältöä ja miettiesämme, mitä niiden sisällöstä tulisi heittää pois, voimme turvautua vanhaan kalevalaiseen viisauteen.

Väinämöisen ajellessa pimeästä Pohjolasta kohti kotiaan hän kuuli ylähältä päänsä päältä sukkulan surinaa. Katsahtaessaan taivahalle hän näki, että kaunis Pohjan neiti istui ilman vempelillä valke'issa vaattehissa ja kutoi kultakangasta, hope'ista helskyteli. Tämä taivaallinen olento on yksilöllistä avainta käyttäen ihmisielussa oleva jumalkipinä. Mikäli ajattelempa tässä yhteydessä koko Suomen kansaa, Pohjan neiti symbolisoi kansamme henkitajuntaa. Luonnollisesti jokainen henkisen elämän taivaallista kauneutta kokenut toivoo hartaasti, että sama ylimaallinen kauneus jatkuisi myös arkielämässä. Väinämöinenkin kutsui neititä korjahansa, viedäksensä Väinölään tiloille, Kalevalan kartanoille.

Väinämöinen suoritti monia aivan mahdottomia Pohjan neidin antamia tehtäviä, kuten jouhen halkaisun veitsellä käretytömyllä, munan vetämisen solmuun, kivistä tuohen kiskomisen ja jäästä aiaksien särkemisen. Kaikkien näiden taidonnäytteiden jälkeen Pohjan neiti esitti venosen veistäntää kehrävartensa mu-

ruista, kalpimensa kappaleista. Värttinän murut ja loukuttetun pellavan käsittelyssä käytetyn puuveitsen kappaleet riittävät rakennustarpeiksi vain vertauskuvallisen veneen veistännässä. Tuli rakentaa vene, joka kestäisi kaikissa myrskyissä. Vaikka ainekset veistäntää varten olivat näin vähäiset, Väinämöinen ei epäröinyt ryhtyä työhön.

Innolla ja vankalla perustalla, teräksisellä vuorella, aloitettu työ keskeytyi kuitenkin kolmantena päivänä verenvuotoon. Hiisi pyörähytti pontta, kirveenvarren ulkopäätä. Kirves lipsahti Väinämöisen polveen. Veri juoksi jokena, peitti marjan varret ja kanervat.

Olemme nähneet monen monta kertaa, että kun verenvuoto alkaa, sota syttyy, ei sen tyrehtyttäminen onnistu helposti. Valloilleen päästetyt eläimelliset intohimot ja koston katkerat ajatukset jatkavat tuhoavaa työtään.

Väinämöinen lähti etsimään apua. Hän ajoi ensin alinta tietä alimmaiseen taloon, mutta ei löytänyt veren sulkijaa. Siellä lapsi leikki lattialla. Fyysisen maailman kannalta alimmainen tie on materialismi, alimmaisen tien alimmainen talo kaikkein karkein materialismi. Ottaessamme vastaan tämän talon vaikutteita suhtaudumme leikkivien lasten tavalla sota- ja väkivalta-kysymykseen. Sota on jännittävää, uusien tuhoaseiden kehittäminen ja hankkiminen haastavaa puuhua. Mitä ihmisistä, sodan tuottamista kärsimyksistä ja ihmisten tappamisesta.

Keskimmäisen tien keskimmaisessä talossa oli vanha akka vaipan alla. Kun ihminen ymmärtää jo, ettei sotiminen ole ihmisyyden mukaista, mutta vetäytyy vastuusta, hän menettelee Kalevalan vanhan akan tavoin. Hän jatkaa päiväuniaan ja vetää peitetä päälleen, ettei hänen tarvitsisi pohtia moista ongelmaa.

Ylimmäisen tien ylimmäisessä talossa Väinämöinen tapasi uunilla asuvan ukon, joka oli heti valmis sulkemaan verenvuodon. Vaikka ukko sanoi, että on sulettu suuremmatki, ei hän kuitenkaan muistanut, mist' on rauta syntynynnä. Mutta Väinämöinen muisti ja kertoi koko pitkän historian. Jopa ukko uunilta urahti. Parta lauloi, pää järähti. Sulki suun vereltä, tien on telkki hurmehelta. Ylimmäisen tien ylimmän talon lämpimällä uunilla asustava ukko kuvaa ihmistä, joka antautuu yhteistyöhön tietäjän kanssa. Hän on sielullisesti siten vanha, että on ennenkin etsinyt totuutta ja Jumalaa. Hän tunnustaa, ettei "muista" verensulkusanoja, vaikka onkin ne kuullut. Onhan kaikissa suurissa uskonnoissa, niiden alkuperäisissä ohjeissa, kielletty tappamasta. Kun aikamme totuudenetsijä ottaa vastaan Väinämöisen, Logoksen Isä-ryhmän johtajan, viisauden, saattaa veneen veistäminen, rakentava henkinen työ jatkaa. Löytyy avain ihmiskunnan verisen historian ohjautumiseksi inhimilliseen suuntaan.